

serne et sted, hvor det er svært at finde arbejdskraft, og det ved ministeren jo også, tror jeg. Det er i øst.

Kl. 15:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Justitsministeren.

Kl. 15:59

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Mogens Jensen, at det mest tankevækkende er, at Socialdemokratiet, da det gjaldt en aftale om kriminalforsorgen, der er rigtig god – den er god for alle de ansatte i kriminalforsorgen, og den er god for de indsatte i kriminalforsorgen – valgte at blive Det Radikale Venstres halevedhæng og ikke indgå en aftale, men lod Det Radikale Venstre diktere, at man ikke kunne indgå en sådan aftale. Det er jo fuldstændig uforståeligt, at man det ene år kan sige: Vi vil gerne finansiere et forlig om politiet ved at sige, at nu har statsligt ansatte ikke 50 kuglepenne at vælge mellem, men 5 kuglepenne at vælge mellem, og på den måde sparer man mange penge. Når vi så breder det ud på andre institutioner, uha, så er det et stort problem, at man ikke mere har 50 kuglepenne og 100 forskellige mobiltelefoner at vælge imellem, men et mindre antal.

Jeg synes, at Socialdemokratiet også på det her område har et meget stort forklaringsproblem: Hvorfor duer en finansiering, man sagde ja til sidste år, lige pludselig ikke i år? Men det er jo en forklaring, som vi må overlade til Socialdemokratiet selv at forsvare.

Jeg vil sige, at hr. Mogens Jensen gentagne gange her i Folketingssalen har bedt mig om at nedlægge kapacitet på Kærshovedgård. Det sker så nu.

Kl. 16:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Mogens Jensen.

Kl. 16:00

Mogens Jensen (S):

De, der hører den her debat, må jo selv høre, hvordan ministeren argumenterer. Hun kommer her til sidst med et argument om, at jeg har bedt om, at der blev nedlagt kapacitet. Ja, og hvorfor, vil jeg spørge ministeren? Fordi Ombudsmanden allerede i 2002 sagde, at der var to ottesengsstuer, som ikke var menneskeværdige. Det tog ministeren 5 år at få nedlagt de stuer.

Så nedlægger ministeren med et fingerknips 50 velfungerende pladser i et velfungerende fængsel, fordi ministeren skal have finansieret og gennemført sin kriminalforsorgsreform, som

ministeren ikke selv har sørget for at få tilstrækkelige ressourcer til at gennemføre. Det synes jeg jo er sagens kerne her i dag. Og det er et forslag, som yderligere trækker Danmark skævt, hvad angår statslige arbejdspladser, og det er jo en linje, vi efterhånden ser med den her regering og også det parti, som justitsministeren er medlem af. Det synes jeg er sørgeligt at måtte konstatere.

Jeg kan høre, at der ikke er meget opblødning hos ministeren i dag, selv om jeg dog bemærkede, at ministeren sagde, at det jo er pladser, der eventuelt hurtigt kan åbnes igen. Det tror jeg ministeren skal indstille sig på, for jeg tror, at der bliver behov for dem, også ud fra en vurdering af, hvad ophobningen af sager ved retsvæsenet og strafskærperne vil betyde for afsoningspladser og behovet for dem.

Kl. 16:01

Anden næstformand (Søren Espersen):
Justitsministeren.

Kl. 16:01

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Mogens Jensen, at det nu engang er sådan, at man ikke kan bruge pengene to gange. Når Socialdemokratiet støtter, at man udvider fodlænkeordningen, går jeg ud fra, at man også med den nyindkøbte kåbe af økonomisk ansvarlighed, som i hvert fald hr. Mogens Jensens partiformand indimellem optræder i, er indstillet på, at pengene så skal findes et andet sted. Det, vi har været enige om, er, at vi lukker nogle af de pladser, der ikke bliver brug for, fordi man i stedet går over til fodlænkeordningen. Jeg har stadig væk meget svært ved at forstå, at det overhovedet skulle være noget, der var grundlag for at kritisere.

Om de ottesengsstuer, som hr. Mogens Jensen i årevis har tiggert om skulle nedlægges, vil jeg sige, at de regionale hensyn så ikke vejede særlig tungt for Socialdemokratiet. Da stod man over for et valg: Ønskede man at bevare ottesengsstuerne til de korttidsindsatte, eller ønskede man at forlænge venterkøen? Der havde regeringen en meget klar kurs: Vi vil ikke have for lang venterkø til fængslerne, og så må man leve med, at ikke alle afsoningspladser er helt optimale.

Som jeg har hørt retorikken fra Socialdemokratiet, har man også hele tiden sagt, at hvis man skal prioritere, så vil man hellere have hurtig afvikling af venterkøen end at tilse, at alle stuer er helt og aldeles optimale. Så min konklusion er, at hr. Mogens Jensen også denne gang har en meget dårlig sag. Men jeg vil dog opfor-